

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **X**, narozen X
státní příslušnost Libanonská republika
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Františkem Nesvadbou
sídlem Dlouhá 3458/2A, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem náměstí Nad Štolou 3, 17034 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.3. 2024, č. j. OAM-6716-18/ZR-2025,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15.3. 2024, č. j. OAM-6716-18/ZR-2025, kterým byla výrokem I. podle § 87l odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zrušena platnost žalobcova povolení k trvalému pobytu a výrokem II. byla podle § 87l odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobci stanovena lhůta k vycestování z území České republiky do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalobou napadené rozhodnutí se řádně nevypořádalo s otázkou jeho přiměřenosti z hlediska zásahu do soukromého nebo rodinného života žalobce, a to z následujících důvodů. Žalobce uvedl, že do České republiky přicestoval ve svých 16 letech. Vůči Libanonu nemá žádné osobní ani sociální vazby. Uvedl, že všichni jeho rodinní příslušníci vycestovali z Libanonu do různých evropských zemí. Žalobce se svými rodiči v zemi původu bydlel v městě X, kde má základnu teroristická organizace Hizballáh, což má zásadní dopad z hlediska možnosti žalobce vrátit se do Libanonu. Poukázal na skutečnost, že on a jeho matka jsou křesťané a radikální islamisté neuznávají svobodu víry u osob z rodin, kde je otec jako hlava rodiny muslim. V důsledku toho jsou křesťanky provdané za muslima nuceny konvertovat na islám. Dále uvedl, že v důsledku bojů mezi Hizballáhem a státem Izrael je místo jeho původní bydliště neobyvatelné. Jejich dům byl srovnán se zemí.
3. Dále žalobce uvedl, že jeho matka se v Libanonu vyjadřovala na sociálních sítích, což vyvolalo negativní reakci ze strany libanonských úřadů. Úřady jí odmítají vydat nový cestovní pas po vypršení platnosti původního pasu. Je tedy prakticky vyloučeno, aby se žalobcem mohla vycestovat do Libanonu i jeho matka.
4. Dále žalobce uvedl, že je transgender osoba. Jedná se u něj o muže s biologickými znaky ženy. Proces poznávání vlastní osobnosti vedl mimo jiné v minulosti k navázání kontaktů se společensky subnormálními osobami, jejichž vliv vedl i k trestné činnosti žalobce s výjimkou prvního trestného skutku, jehož spáchání inicioval rozpad milostného vztahu žalobce. Žalobce konstatoval, že trpěl vážnými psychickými problémy, které vedly k pokusům o sebevraždu a nutnosti podstoupení psychiatrické léčby. Žalobce uvedl, že nyní prochází procesem změny pohlaví. Je naprosto vyloučeno, aby v Libanonu i s ohledem na naprostou rozvrácenost veřejné správy mohl žalobce v léčbě pokračovat nehledě na riziko nenávistných útoků ze strany radikálních muslimů.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl veškerá trestní rozhodnutí a přestupkové rozhodnutí, která byla důvodem pro jeho rozhodnutí o zrušení platnosti povolení žalobce k trvalému pobytu. Žalovaný trval na tom, že v případě žalobce se nejednalo o ojedinělý excés. Dle žalovaného je z toho patrné, že žalobce se na území České republiky plně neintegroval. V případě trestné činnosti žalobce šlo dle žalovaného o opakované závažné narušení veřejného pořádku. Dle žalovaného chování žalobce představuje aktuální, skutečné a dostatečně závažné ohrožení základních zájmů společnosti, a to i do budoucna.
6. Žalovaný trval na tom, že se s otázkou přiměřenosti rozhodnutí z hlediska jeho zásahu do soukromého a rodinného života žalobce dostatečně vypořádal. Odkázal na strany 7-9 napadeného rozhodnutí, kde se zabýval otázkou zásahu rozhodnutí do rodinného a osobního života žalobce. Dále uvedl, že mu je známo, že na území Libanonu probíhá ozbrojený konflikt, ale tato skutečnost nemůže být důvodem k tomu, že by žalobci nemohlo být zrušeno jeho pobytové oprávnění ve formě trvalého pobytu. Žalovaný dále zdůraznil, že zrušením pobytového oprávnění na území České republiky není uloženo žalobci vycestování do jeho domovského státu. Vycestovat v uložené lhůtě může i kamkoliv jinam. Žalovaný upozornil žalobce, že svůj případný další pobyt může řešit v rámci řízení o mezinárodní ochraně či v rámci režimu existence překážek vycestování.

7. Ke zdravotním problémům, které žalobce zmínil v souvislosti se změnou pohlaví, žalovaný uvedl, že v průběhu správního řízení žalobce žádné zdravotní potíže nezmiňoval a nepředložil žádné relevantní zdravotní podklady. Pokud žalobce trpěl psychickými problémy již v době páchaní trestné činnosti, měl to akcentovat v rámci trestních řízení. Žalovaný trval na tom, že samotná změna pohlaví nemůže být důvodem, který by vylučoval možnost zrušení pobytového statutu žalobce.
8. Žalovaný zdůraznil, že oprávnění k pobytu na území jiného státu než toho, jehož je konkrétní osoba občanem, není základním lidským právem. Žalovaný dále uvedl, že rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu spojené s povinností opustit území České republiky není trestem vyhoštění. Žalobci nebyl vysloven zákaz pobytu. Žalobce tak i po zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu může, pokud bude splňovat zákonem stanovené podmínky, žádat o udělení jiného pobytového oprávnění. Je na samotném žalobci, aby si našel takovou formu rodinného soužití, která bude možná i za situace zrušení žalobcova povolení k trvalému pobytu. Žalovaný zdůraznil, že zrušení jeho povolení k trvalému pobytu bylo důsledkem opakovaného protiprávního jednání žalobce. Žalobce tedy mohl a měl předpokládat, že svým jednáním vystaví obtížím spojeným s ukončením svého kvalifikovaného pobytového režimu vedle sebe i své rodinné příslušníky.

Jednání soudu

9. Právní zástupce žalobce při jednání soudu odkázal na své písemné podání. Právní zástupce žalobce trval na tom, že žalobou napadené rozhodnutí bylo nepřiměřeným zásahem do rodinného a soukromého života žalobce. Zdůraznil, že rodina žalobce prchala před vojenským konfliktem, který se odehrává přímo v místě jejich původního pobytu v zemi původu. Není sporu o tom, že situace v Libanonu je neutěšená. Žalobce ze země původu vycestoval jako nezletilec, takže k zemi původu nemá žádnou vazbu. Právní zástupce žalobce zdůraznil, že tvrzení, že žalobce s ohledem na žalobou napadené rozhodnutí nemusí vycestovat do země původu, ale může vycestovat i jinde, je nutné považovat za alibismus. Žalobce totiž nemá kam jinde jít. Do okolních zemí v schengenském prostoru jít nemůže a do žádné jiné země se nedostane, neboť nemá cestovní doklady. Pokud by se žalobce vrátil a dostal by se do rukou Hizballáhu, byl by zabit, protože je transgender. Právní zástupce považuje postup správního orgánu za nepřijatelný.
10. Pověření pracovník žalovaného rovněž při jednání soudu odkázal na písemné podání, na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a na obsah spisového materiálu. Pověřený pracovník žalovaného konstatoval, že nepochybně do osobního a rodinného života žalobce zasazeno bude, ale v daném případě se jedná o zásah přiměřený. Poukázal rovněž na skutečnost, že žalobce v případě, že by byl v důsledku nutnosti vycestovat ohrožen na životě a zdraví může požádat o vízum strpění nebo o mezinárodní ochranu. Přestože v rozhodnutí o zrušení trvalého pobytu je uložena povinnost vycestovat, neznamená to, že by žalobce bezpodmínečně za všech okolností musel opustit Českou republiku. Existují minimálně dva instituty, které mu za zákonem stanovených podmínek umožní pobývat dále na území České republiky. Zrušení pobytu není vyhoštěním. Pověřený pracovník žalovaného dále zdůraznil, že žalobce v průběhu správního řízení byl pasivní a skutečnosti uváděné v žalobě neuvedl v průběhu správního řízení. Žaloba nemůže sloužit k odstranění pasivity účastníka v rámci správního řízení. Pověřený pracovník žalovaného zdůraznil, že žalobce nijak nezpochybnil důvod zrušení trvalého pobytu, tedy ohrožení veřejného pořádku, a proto trval na tom, že bylo ve věci rozhodnuto v souladu se zákonem.

Posouzení věci soudem

11. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během třicetidenní lhůty od doručení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 172 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
12. Na tomto místě považuje soud za podstatné zdůraznit, že žalobce ve své žalobě nijak nezpochybňoval skutečnost, která byla důvodem pro zrušení jeho povolení k trvalému pobytu, tedy to, že závažným způsobem narušuje veřejný pořádek. Jedinou námitkou žalobce bylo, že nedošlo v jeho případě k řádnému posouzení otázky, zda zrušení jeho povolení k trvalému pobytu nebude nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života. V rozsahu této uplatněné žalobní námitky se tedy soud zabýval přezkumem žalobou napadeného rozhodnutí.
13. Otázkou přiměřenosti žalobou napadeného rozhodnutí se žalovaný zabýval na stranách 6-9 žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný konstatoval, že žalobce na území České republiky pobýval na základě povoleného trvalého pobytu rodinného příslušníka občana České republiky od 29. 11. 2004. Žalovaný konstatoval, že nebylo zjištěno, že by žalobce na území České republiky měl nějakého partnera/partnerku nebo, že by měl nějaké potomky. Dále žalovaný uvedl, že žalobce má na území České republiky matku, otce, a bratra. Pobytovou kontrolou bylo zjištěno, že žalobce se nezdržuje na adrese trvalého pobytu shodné s adresou jeho matky, ale pobývá na adrese, kterou uvedl jako doručovací adresu pro správní řízení vedené žalovaným. Žalobce v průběhu správního řízení neuvedl správním orgánům žádné skutečnosti, ze kterých by se dala nepřiměřenost zrušení trvalého pobytu dovodit, přestože k tomu měl příležitost. K vyjádření žalobce ze dne 20. 10. 2025 žalovaný uvedl, že sice žalovaný konstatoval mimo jiné, že trpí zdravotními problémy, ale tuto skutečnost nijak nedoložil. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí konstatoval, že po zrušení trvalého pobytu žalobci nic nebrání v návštěvách jeho blízké rodiny a proto neshledal, že by zrušením pobytu žalobce došlo k narušení jeho rodinných vazeb s ohledem na skutečnost, že mu nebyl zakázán pobyt na území České republiky. Dále žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobce se zdržuje na území České republiky již od roku 2004, ale délku jeho pobytu nelze považovat za fakt, pro který by mělo mít vydané rozhodnutí nepřiměřený dopad do jeho soukromého a rodinného života. Žalovaný ověřil v dostupných informačních systémech, že žalobce není majitelem nemovitosti jeho posledního hlášeného pobytu a není evidován v obchodním rejstříku ani živnostenském rejstříku. Nebylo rovněž zjištěno, že by byl na území České republiky zaměstnán. Na základě uvedených skutečností žalovaný dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je v souladu s § 174a zákona o pobytu cizinců a je zcela přiměřené svým dopadem. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí rovněž konstatoval, že nebyly zjištěny v průběhu správního řízení žádné skutečnosti, které by prokazovaly, že rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

je nepřiměřené a v rozporu s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod. Žalobce v rámci správního řízení rovněž žádné skutečnosti, které by nepřiměřenost ve vztahu k čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod dokládaly, neuvedl.

14. Žalobce ve své žalobě nijak nerozporoval skutečnosti, které zjistil žalovaný v rámci správního řízení a uvedl v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Rovněž nijak nerozporoval, že by v rámci správního řízení uvedl další nezhodnocené skutečnosti týkající se přiměřenosti rozhodnutí.
15. Z výše uvedeného dle soudu vyplývá, že žalovaný se v rámci správního řízení řádně zabýval otázkou přiměřenosti žalobou napadeného rozhodnutí ve vztahu k dopadu do soukromého a rodinného života žalobce. Žalovaný zhodnotil zjištěné skutečnosti a žalobce v rámci správního řízení žádné další okolnosti, které by měly být zhodnoceny, nepředložil. Hodnocení správního orgánu považuje soud za přezkoumatelné a dostatečné. Je třeba zdůraznit, že pokud cizinec neuvede skutečnosti, které by zakládaly nepřiměřenost rozhodnutí v rámci správního řízení, nemůže se následně dovolávat nepřiměřenosti rozhodnutí s poukazem na skutečnosti, které nebyly správnímu orgánu známy.
16. S ohledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že žalovaný se v rámci správního řízení v žalobou napadeném rozhodnutí řádně vypořádal s otázkou přiměřenosti rozhodnutí z hlediska jeho zásahu do soukromého a rodinného života.
17. Důvody nepřiměřenosti, které žalobce uvedl ve své žalobě, všechny směřují k tomu, že z objektivních důvodů je dle žalobce vyloučena možnost jeho vycestování do země původu. Nerozporuje tedy samotnou skutečnost, že by již samotným zrušením jeho povolení k dlouhodobému pobytu došlo k nepřiměřenému zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Skutečnosti uvedené v žalobě žalobce v rámci správního řízení žalovanému nesdělil. Proto není možné klást k tíži žalovanému, že se k nim výslovně nevyjádřil. Na tomto místě považuje soud za podstatné zdůraznit, že samotná skutečnost, že nějaké objektivní skutečnosti brání cizinci ve vycestování do jeho země původu, nelze považovat za překážku zrušení povolení k trvalému pobytu, pokud jsou splněny zákonné podmínky pro zrušení takového pobytového oprávnění. Přestože součástí výroku o zrušení povolení k trvalému pobytu je i uložení povinnosti vycestovat, neznamená to, že cizinec za všech okolností musí nutně vycestovat do země původu. Pokud by v důsledku vycestování do země původu cizinci hrozilo skutečné nebezpečí, může požádat o vízum za účelem strpění pobytu v režimu § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, či může podat žádost o mezinárodní ochranu v režimu zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Skutečnosti uváděné žalobcem v podané žalobě svým charakterem odpovídají skutečnostem posuzovaným právě v těchto řízeních.
18. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalovaný řádně posoudil přiměřenost zásahu žalobou napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Skutečnosti uváděné žalobcem v podané žalobě svým charakterem nemohou být na překážku zrušení nejvyššího pobytového statutu cizince na území České republiky. I po vydání žalobou napadeného rozhodnutí má žalobce legální možnosti k legalizaci svého pobytu na území České republiky, pokud by mu v případě vycestování do země původu hrozilo skutečné nebezpečí.
19. Návrhu na provedení důkazu zprávou od psychiatra, ve které by se měl psychiatr vyjádřit ke zdravotnímu stavu žalobce, soud nevyhověl, neboť považuje tento důkaz, který by byl pořizován nad rámec skutečností projednávaných v rámci správního řízení, za nadbytečný.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

20. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobou uplatněných žalobních bodů a dospěl k závěru, že s ohledem na výše uvedené je žaloba nedůvodná. Proto ji soud výrokem I. tohoto rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II. tohoto rozsudku podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný, kterému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 11. května 2026

Mgr. Václav Trajer v. r.
samosoudce